

ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับผลดำเนินงานของบริษัทไทย
ที่มีผลงานโดดเด่นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล

Relationship Between Disclosure of Sustainable Development Goals
and Performance of Thai Environment, Social and Governance

ศิริรัตน์ กิติวรานนท์* และวิสุทธธ จิตอารี**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีผลงานโดดเด่นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการรวบรวมจากรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือรายงานประจำปีสำหรับปี พ.ศ. 2559 - 2560 จากบริษัทในกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีผลงานโดดเด่นด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและธรรมาภิบาล (ESG 100) จำนวน 200 จากการศึกษาวิเคราะห์การถดถอยพหุ ระหว่างข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับผลการดำเนินงาน พบว่าการเปิดเผยข้อมูลตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินโดยวัดจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่บริษัทซึ่งสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้มีส่วนได้เสียมีความมั่นใจในสินค้าหรือบริการของบริษัท และสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุนว่าบริษัทจะสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

Abstract

This independent study aimed to investigate the disclosure of Sustainable Development Goals (SDGs) and relationships between the disclosure of SDGs and performance of Thai environment, social, governance oriented companies listed on the Stock Exchange of Thailand. Data were gathered from 200 sustainable development reports or annual reports of the environment, social, governance oriented companies (ESG 100), year B.E. 2550-2559 Results of the analysis of multiple regression between targets of SDGs and performance of the studied companies revealed that according to the Return on Equity (RoE) data, the disclosure of SDGs among the studied companies correlated to their performance. These data could enhance image of the company, which benefited to the trust in company's products or services among the stakeholders and the trust in company's continuous growth among the investors.

บทนำ

การดำเนินธุรกิจทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งในระดับโลกและระดับประเทศมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว จนทำให้ทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรมต้องแข่งขันกันทั้งในเรื่องของผลิตภัณฑ์ กลยุทธ์การตลาดและประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เพื่อให้ธุรกิจของตนเองอยู่รอด หากมองในแง่ดี การแข่งขันกันทางธุรกิจอย่างรุนแรง ล้วนก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศและก่อให้เกิดประโยชน์กับบริษัทโดยตรงทั้งในเรื่องของรายได้และผลประกอบการ แต่หากมองในแง่ลบ การแข่งขันทางธุรกิจอย่างรุนแรงก็ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วย

* นักศึกษาลัทธิปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** ดร. อาจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จนเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาไม่ว่าจะเป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากเกินไปจนเป็นปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ทำให้เกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจนทำให้อุณหภูมิสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนเกิดภาวะโลกร้อน ปัญหาความยากจนที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและประชากรจำนวนมากที่ไม่ได้รับการศึกษาที่ทั่วถึง ปัญหาความไม่เท่าเทียมของรายได้ที่เกิดจากการจ้างงานที่ไม่ทั่วถึง และส่งผลทำให้ประชากรอีกจำนวนมากขาดแคลนอาหารและขาดแคลนที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย (องค์การสหประชาชาติ, 2558) จากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจของทุกภาคส่วนอุตสาหกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบทางลบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ทำให้องค์การสหประชาชาติ (United Nation : UN) เห็นถึงความสำคัญของปัญหาและเพื่อต้องการพัฒนาทุก ๆ ประเทศให้ดีขึ้น จึงได้กำหนดกรอบทิศทางการแก้ปัญหาในการเสริมสร้างมาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรทั่วโลก โดยได้กำหนดกรอบเป้าหมายใหม่ที่เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ SDGs (Sustainable Development Goals) ที่สหประชาชาติ ได้กำหนดขึ้นเมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2558 และถือเป็นเป้าหมายที่สหประชาชาติประกาศใช้กับการพัฒนาทุกประเทศทั่วโลกในอีก 15 ปีข้างหน้า (ระหว่างปี พ.ศ. 2558-2573) ซึ่งได้รับการรับรองจาก 193 ประเทศทั่วโลก มุ่งดำเนินการให้ทุกประเทศร่วมมือเพื่อส่งเสริมความเจริญเติบโตครอบคลุมด้านต่าง ๆ โดยมีจุดเริ่มต้นมาจากกรอบการดำเนินงานด้านความยั่งยืนที่มุ่งเน้นการพัฒนาความยั่งยืนให้กับประเทศที่กำลังพัฒนา มีทั้งหมด 8 ด้านกำหนดต่อเนื่องจาก MDGs หรือเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals) ซึ่งสิ้นสุดลงในเดือนสิงหาคม ในปี พ.ศ. 2558 โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ 3 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้เชื่อมโยงกันเรียกว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ (Sustainable Development Goals : SDGs) ซึ่งมีทั้งหมด 17 เป้าหมาย (Goals) เพื่อให้ประเทศต่าง ๆ นำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามนโยบายของการดำเนินธุรกิจ (องค์การสหประชาชาติ ประเทศไทย, 2558)

แนวคิดและทฤษฎี

1.แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ (Sustainable Development Goals (SDGs))

ซึ่งเป็นกรอบทิศทาง การพัฒนาของโลกเพื่อให้ประเทศต่าง ๆ นำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2558 ถึง ปี พ.ศ. 2573 มีจุดเริ่มต้นจากกรอบการดำเนินงานด้วยความยั่งยืนภายใต้ชื่อ Millennium Development Goals (MDGs) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความยั่งยืนให้กับประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งได้สิ้นสุดลงสิงหาคม ปี พ.ศ. 2558 และเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในเดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2559 องค์การสหประชาชาติจึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนขึ้นใหม่ โดยอาศัยกรอบแนวคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมให้เชื่อมโยงกันเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (องค์การสหประชาชาติ ประเทศไทย, 2560)

2. แนวคิดการวัดผลการดำเนินงาน การวัดผลการดำเนินงานคือ ความสามารถในการทำกำไรของกิจการตัวชี้วัดที่ใช้ในการวัดผลการดำเนินงานของกิจการนั้นมีหลายประเภท เช่น เป็นอัตราส่วนที่สามารถบ่งบอกถึงผลการดำเนินงานของกิจการว่ามีผลการดำเนินงานที่ดีหรือไม่ ซึ่งการวัดว่ากิจการนั้น ๆ มีผลการดำเนินงานที่ดีหรือไม่ก็คือ การวัดผลกำไร อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร ประกอบไปด้วย อัตราส่วนกำไรขั้นต้น อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

3.ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) นั้นเริ่มมาจากแนวคิดของ Barnard (1938) ที่ได้เสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม จากนั้นเป็นต้นมาได้มีผู้นำแนวคิดนี้มาพัฒนาต่อยอดตัวอย่างเช่น

Freeman (1984) เป็นต้นไปได้ นำแนวคิดมาพัฒนาต่อว่าผู้บริหารต้องสร้างความพอใจต่อบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของบริษัท ซึ่งประกอบด้วย ลูกค้า พนักงาน ผู้จำหน่ายปัจจัยการผลิต และองค์กรชุมชนในท้องถิ่น ได้กล่าวว่ามีผู้มีส่วนได้เสียคือกลุ่มและบุคคลผู้ที่มีผลต่อหรือได้รับผลกระทบจากความสำเร็จขององค์กร สอดคล้องกับ Post Lawrence & Weber (2002) ได้ให้คำนิยามว่าผู้มีส่วนได้เสียคือ บุคคลหรือกลุ่มซึ่งมีผลกระทบหรือได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจ นโยบายและการปฏิบัติขององค์กร Lawrence & Weber (2016) ได้แบ่งระดับผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) เป็น 2 ระดับใหญ่ ๆ คือ ระดับปฐมภูมิคือกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบโดยตรงกับการดำเนินงานขององค์กร ได้แก่ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ ลูกค้า คู่ค้า ผู้แทนจำหน่าย และ พนักงาน และระดับทุติยภูมิ คือกลุ่มที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงหรือไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากองค์กร ได้แก่ รัฐบาล ชุมชนในท้องถิ่น (Lawrence & Weber, 2016)

3. การเปิดเผยข้อมูลตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้ 17 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) เป็นเกณฑ์การเก็บข้อมูล ซึ่งแบ่งเป็น 5 กลุ่มเป้าหมาย 1.เป้าหมายด้านสังคม (มี5เป้าหมาย) 2.เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ (มี5เป้าหมาย) 3.เป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม (มี5เป้าหมาย) 4.เป้าหมายด้านสันติภาพ สถาบันเข้มแข็ง และความยุติธรรม (มี 1 เป้าหมาย) 5.เป้าหมายด้านหุ้นส่วนพัฒนา (มี 1 เป้าหมาย) (องค์การสหประชาชาติ ประเทศไทย, 2560)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงประมาณศึกษาความสัมพันธ์การเปิดเผยข้อมูลตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับผลการดำเนินงานโดยมีตัวแปรตามงานวิจัยของ ชลันดา นุราฤทธิ์ (2556) เป็นอัตราส่วนทางการเงินคือ (1)อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) (2)อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) (3)อัตรากำไรขั้นต้น (GPM) (4)อัตรากำไรสุทธิ (NPM) ซึ่งสามารถสะท้อนประสิทธิภาพในการดำเนินงานหรือการสร้างกำไรจากการใช้สินทรัพย์และเงินลงทุนได้จึงถือเป็นตัววัดที่เหมาะสมสำหรับการวัดผลการดำเนินงาน ส่วนตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ การเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน(Sustainable Development Goals or SDGs) ซึ่งแบ่งเป็น 5 กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ 1.เป้าหมายด้านสังคม (SDG1) 2.เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ (SDG2) 3.เป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม (SDG3) 4.เป้าหมายด้านสันติภาพ สถาบันเข้มแข็ง และความยุติธรรม (SDG4) 5.เป้าหมายด้านหุ้นส่วนพัฒนา (SDG5) และแปรควบคุมมีจำนวน 5 ตัวแปรได้แก่ ขนาดของบริษัท (SIZE), ประเภทอุตสาหกรรม (IND), อายุการดำเนินงาน (AGE), ลักษณะของกิจการ (TOB), ประเภทของผู้สอบบัญชี (TOA)

การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) ซึ่งเป็นแบบค่าความแข็งแกร่งทางสถิติ (Robustness) โดยใช้ข้อมูลแบบ Panel Data Analysis หรือ Lag ในภาษาไทยเรียกว่าค่าตาม (ภูมิจาน รังคกุลนุวัฒน์, 2562) แบบ Fixed Effects Model เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรขึ้นไปโดยคำนึงถึงข้อมูลตามเวลา (Time Series Data) โดยเป็นการพิจารณาหาความสัมพันธ์เพื่อหาความสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปรจากช่วงเวลา (Point Time) (มนตรี พิริยะกุล, 2554) ระหว่างปัจจุบันไปหาเวลาจุดถัดไป (Time series) ของปีก่อนหน้า โดยสามารถแทนค่าการหาการปรับข้อมูลคือ (X_{t-1}) ทั้งนี้การใช้ข้อมูลแบบ Panel ต้องทำการทดสอบ Hausman Test เพื่อเปรียบเทียบว่าตัวแบบ Fixed Effects Model หรือ Random Effects Model โดยกำหนดให้

H_0 : การประมาณค่าแบบ Random Effects เหมาะสม

H_1 : การประมาณค่าแบบ Random Effects ไม่เหมาะสม

จากการทดสอบในตารางที่ 3 พบว่าค่า Prop.Chi2 มีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ .10 จึงปฏิเสธ (H_0) จึงใช้การประมาณค่าแบบ Fixed Effects Model ซึ่งได้แสดงค่า Chi-square และ Prop.Chi 2 ตัวแบบ

ความสัมพันธ์ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานโดยวิเคราะห์ถดถอยด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) แบบ Fixed Effects Model ระหว่างระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับผลการดำเนินงาน สามารถจำแนกได้ 4 แบบจำลองดังนี้

$$\text{ROA}_{i,t} = \beta_0 + \beta_1\text{SDG1}_{i,t-1} + \beta_2\text{SDG2}_{i,t-1} + \beta_3\text{SDG3}_{i,t-1} + \beta_4\text{SDG4}_{i,t-1} + \beta_5\text{SDG5}_{i,t-1} + \beta_6\text{SIZE}_{i,t} + \beta_7\text{IND}_{i,t} + \beta_8\text{AGE}_{i,t} + \beta_9\text{TOB}_{i,t} + \beta_{10}\text{TOA}_{i,t} + e$$

(1)

สมมติฐานที่ 1 การเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)

$$\text{ROE}_{i,t} = \beta_0 + \beta_1\text{SDG1}_{i,t-1} + \beta_2\text{SDG2}_{i,t-1} + \beta_3\text{SDG3}_{i,t-1} + \beta_4\text{SDG4}_{i,t-1} + \beta_5\text{SDG5}_{i,t-1} + \beta_6\text{SIZE}_{i,t} + \beta_7\text{IND}_{i,t} + \beta_8\text{AGE}_{i,t} + \beta_9\text{TOB}_{i,t} + \beta_{10}\text{TOA}_{i,t} + e$$

(2)

สมมติฐานที่ 2 : การเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)

$$\text{GPM}_{i,t} = \beta_0 + \beta_1\text{SDG1}_{i,t-1} + \beta_2\text{SDG2}_{i,t-1} + \beta_3\text{SDG3}_{i,t-1} + \beta_4\text{SDG4}_{i,t-1} + \beta_5\text{SDG5}_{i,t-1} + \beta_6\text{SIZE}_{i,t} + \beta_7\text{IND}_{i,t} + \beta_8\text{AGE}_{i,t} + \beta_9\text{TOB}_{i,t} + \beta_{10}\text{TOAn} + e$$

(3)

สมมติฐานที่ 3 : การเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตรากำไรขั้นต้น (GPM)

$$\text{NPM}_{i,t} = \beta_0 + \beta_1\text{SDG1}_{i,t-1} + \beta_2\text{SDG2}_{i,t-1} + \beta_3\text{SDG3}_{i,t-1} + \beta_4\text{SDG4}_{i,t-1} + \beta_5\text{SDG5}_{i,t-1} + \beta_6\text{SIZE}_{i,t} + \beta_7\text{IND}_{i,t} + \beta_8\text{AGE}_{i,t} + \beta_9\text{TOB}_{i,t} + \beta_{10}\text{TOA}_{i,t} + e$$

(4)

สมมติฐานที่ 4 : การเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตรากำไรสุทธิ (NPM)

โดยที่

SDG1_{i,t} คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านสังคมของบริษัท i ณ วันสิ้นปี t

SDG2_{i,t} คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจของบริษัท i ณ วันสิ้นปี t

SDG3_{i,t} คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัท i ณ วันสิ้นปี t

SDG4_{i,t} คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านสันติภาพ สถาบันเข้มแข็ง และความยุติธรรมของบริษัท i ณ วันสิ้นปี t

SDG5_{i,t} คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านหุ้นส่วนพัฒนา ของบริษัท i ณ วันสิ้นปี t

β_0 คือ ค่าคงที่ของสมการถดถอย (Constant)

$e_{i,t}$ คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของบริษัท i ณ วันสิ้นปี t

โดยใช้แบบความสัมพันธ์ดังกล่าวในการวิเคราะห์ผลด้วยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ผลการศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงความถี่ของส่วนการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ปี	อันดับ	รายงานประจำปี		รายงานการพัฒนาความยั่งยืน	
		ส่วนของรายงาน	ความถี่	ส่วนของรายงาน	ความถี่
2559	1	ความรับผิดชอบต่อสังคม	260	การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม	104
	2	การกำกับดูแลกิจการ	86	การดำเนินงานด้านต่อสังคม	66
	3	การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม	51	ความรับผิดชอบต่อสังคม	54
	4	การดำเนินงานด้านสังคม	34	การพัฒนาทรัพยากรบุคคล	30
	5	กลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ	28	การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ	27
จำนวนข้อมูลของปี 2559		(59*17)	1003	(41*17)	697
2560	1	ความรับผิดชอบต่อสังคม	346	การดำเนินงานด้านต่อสังคม	107
	2	การกำกับดูแลกิจการ	105	การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม	105
	3	การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม	65	การดำเนินงานเพื่อความยั่งยืน	28
	4	การดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน	39	รายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน	20
	5	รายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน	30	การพัฒนาทรัพยากรบุคคล	19
จำนวนข้อมูลของปี 2560		(65*17)	1105	(35*17)	595

จากตารางที่ 1 อธิบายข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยนำข้อมูลมาจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี หรือ รายงานการพัฒนาความยั่งยืนในเป้าหมาย 17 เป้าหมาย พบว่าปี 2559 ในส่วนของรายงานประจำปี ส่วนความรับผิดชอบต่อสังคม มีความถี่สูงสุดที่ 260 จาก 1003 รองลงมาคือ ส่วนการกำกับดูแลกิจการ มีความถี่ที่ 86 และส่วนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม มีความถี่รองลงมาที่ 51 และรายงานการพัฒนาความยั่งยืนของปี 2559 พบว่า ในส่วนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม มีความถี่สูงสุดที่ 104 จาก 697 รองลงมาคือส่วนการดำเนินงานความรับผิดชอบต่อสังคม มีความถี่ที่ 66 และความรับผิดชอบต่อสังคม มีความถี่รองลงมาที่ 54

สำหรับปี 2560 ในส่วนของรายงานประจำปี ส่วนความรับผิดชอบต่อสังคม มีความถี่สูงสุดที่ 346 จาก 1105 รองลงมาคือ ส่วนการกำกับดูแลกิจการ มีความถี่ที่ 105 และการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม มีความถี่รองลงมาที่ 65 และรายงานการพัฒนาความยั่งยืนของปี 2560 พบว่า ในส่วนการดำเนินงานความรับผิดชอบต่อสังคม มีความถี่สูงสุดที่ 107 จาก 595 รองลงมาคือส่วนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม มีความถี่ที่ 105 และส่วนการดำเนินงานเพื่อความยั่งยืน มีความถี่รองลงมาที่ 28

จากตารางที่ 2 แบบจำลองที่ (1) พบว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .10 เป้าหมายด้านสันติ สถาบันเข้มแข็ง และความยุติธรรม(SDG4_{i,t}) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม(-)กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ สำหรับการเปิดเผยเป้าหมายด้านสังคม (SDG1_{i,t}) เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ (SDG2_{i,t}) เป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม (SDG3_{i,t}) และเป้าหมายด้านหุ้นส่วนการพัฒนา (SDG5_{i,t}) ไม่พบความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ จึงปฏิเสธ

สมมติฐานที่ 1 นั้นคือ การเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงานที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

แบบจำลองที่ (2) พบว่าที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ(SDG2_{i,t}) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือเมื่อมีการเปิดเผยเป้าหมายด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 มีผลทำให้อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 20.724 สำหรับการเปิดเผยเป้าหมายด้านสังคม(SDG1_{i,t}) เป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม (SDG3_{i,t}) เป้าหมายด้านสันติ สถาบันเข้มแข็ง และความยุติธรรม (SDG4_{i,t}) และเป้าหมายด้านหุ้นส่วนการพัฒนา (SDG5_{i,t}) ไม่พบความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE_{i,t}) จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 นั้นคือ การเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับผลการดำเนินงานที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อาจเกิดจากข้อมูลดังกล่าวเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่บริษัทซึ่งสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับ และสร้างความมั่นใจให้กับผู้มีส่วนได้เสียภายนอกส่งผลทำให้ยอดขายเพิ่มทำให้กำไรสุทธิของบริษัทมากขึ้นในขณะที่บริษัทใช้สินทรัพย์ และเงินลงทุนของกิจการเพื่อการดำเนินงานเท่าเดิมแต่สามารถสร้างผลกำไรได้เพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ถดถอยด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) แบบ Fixed Effects Model ระหว่างระหว่งการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับผลการดำเนินงาน

ตัวแปร (ตัวแบบ)	ROA (1)	ROE (2)	GMP (3)	NPM (4)
(Constant)	13.765***	17.808***	27.204***	-222.214
(t-statistic)	(3.79)	(4.46)	(4.70)	(-0.94)
SDG1 _{i,t}	3.233	22.679	17.731	-469.051
(t-statistic)	(0.50)	(2.04)	(0.70)	(-0.48)
SDG2 _{i,t}	-1.960	20.724**	23.398	407.595
(t-statistic)	(-0.35)	(2.04)	(1.18)	(0.42)
SDG3 _{i,t}	4.951	-15.626*	-18.053	12.831
(t-statistic)	(0.74)	(-1.79)	(-1.07)	(1.31)
SDG5 _{i,t}	3.232	2.526	-5.217	108.107
(t-statistic)	(-1.11)	(0.31)	(-0.39)	(0.23)
SIZE _{i,t}	-3.721***	-1.571	-7.431	0.001***
(t-statistic)	(-4.19)	(-1.62)	(-0.51)	(9.03)
IND _{i,t}	0.536	-0.162	1.428**	4.887
(t-statistic)	(1.35)	(-0.40)	(2.74)	(0.23)
TOB _{i,t}	1.847	0.699	7.292**	-109.955
(t-statistic)	(0.97)	(0.38)	(2.72)	(-1.34)
TOA _{i,t}	-4.181*	-1.597	-4.377	75.468
(t-statistic)	(-1.70)	(-0.73)	(-1.53)	(-0.94)
Adj R ²	0.123	0.055	0.131	0.352
Std.Error	8.602	11.920	16.249	877.820

F- statistic	8.71	0.890	3.14	2.09
Prop.F	.000	.000	.001	.027

Note : Robust t- statistic in parentheses and ***p<.01, **p<.05, *<.10

ตารางที่ 3 แสดงการทดสอบ Hausman Test

Hausman Test:	ROA (1)	ROE (2)	GMP (3)	NPM (4)
Chi-square	46.14	10.67	21.87	298.31
Prop.Chi ²	.000	.000	.015	.000

แบบจำลองที่ (3) ไม่พบความสัมพันธ์ความระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับอัตรากำไรขั้นต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 3 นั่นคือ การเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานที่วัดด้วยอัตรากำไรขั้นต้น

แบบจำลองที่ (4) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับอัตรากำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 4 นั่นคือ การเปิดเผยข้อมูลตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานที่วัดด้วยอัตรากำไรสุทธิ

การอภิปรายผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับผลการดำเนินงานที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 การเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานโดยวัดจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .10 การเปิดเผยข้อมูลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับผลการดำเนินงานมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานโดยวัดจากผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ เกิดจากข้อมูลดังกล่าวเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่บริษัทซึ่งสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้มีส่วนได้เสียภายนอกซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลผู้ที่มีผลต่อหรือได้รับผลกระทบจากความสำเร็จของบริษัทสร้างความมั่นใจในสินค้าหรือบริการของบริษัท และสร้างความมั่นใจให้กับผู้มีส่วนได้เสียภายนอกส่งผลทำให้ยอดขายเพิ่มทำให้กำไรสุทธิของบริษัทมากขึ้นในขณะที่บริษัทใช้สินทรัพย์ และเงินลงทุนขององค์กรเพื่อการดำเนินงานเท่าเดิมแต่สามารถสร้างผลการกำไรได้เพิ่มมากขึ้นสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชลันดา นุราฤทธิ์ (2556) ที่พบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลประกอบการทางการเงินของบริษัทกลุ่มการเงินที่อยู่ในดัชนี SET 50 วัดจากอัตราผลตอบแทนจากผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บรรณานุกรม

ชลันดา นุราฤทธิ์. (2556). การศึกษาความสัมพันธ์ของระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับผลประกอบการทางการเงินของบริษัทหมวดธุรกิจธนาคารที่อยู่ในดัชนี SET 50. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ บัณฑิตมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน. สืบค้นจาก

http://www.set.or.th/education/th/begin/stock_content04.pdf

- ภูมิฐาน รั้งคกุลวัฒน์. (2556). *การวิเคราะห์อนุกรมเวลาสำหรับเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนตรี พิริยะกุล. (2554). Panel data analysis. *วารสารรามคำแหง สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. 3(2).
- องค์การสหประชาชาติ ประเทศไทย. (2558). *เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน*. สืบค้นจาก <http://www.un.or.th/globalgoals/th/the-goals>
- องค์การสหประชาชาติ ประเทศไทย. (2560). *เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) แห่งสหประชาชาติ*. สืบค้นจาก <http://un.or.th/globalgoals/th/the-goals>
- Barnard, C. I. (1938). *The function of Executive* (Thirtieth Anniversary Edition). Harvard University Press: Cambridge.
- Freeman, RE. (1984). *Strategic management: A stakeholder approach*. Cambridge University.
- Kline, Theresa J. B. (2005). *Psychological Testing: A Practical Approach to Design and Evaluation*. SAGE Publications
- Post, J.E, Lawrence, A.T, & Weber, J. (2002). *Business and Society: Corporate Strategy, public policy, ethics*. Boston: McGraw-Hill.
- Waldman, D. A., Ramirez, G. G., House, R. J., & Puranam, P. (2001). Does leadership matter?: CEO leadership attributes under conditions of perceived environmental uncertainty. *Academy of Management Journal*, 44, 134-143.